

andet Thing har udtalt visse Anskuelser, ere de Thingets Mening, og det forekommer mig specielt, at naar han vil se hen til, at det andet Thing har ladet Finantslovsforslaget gaa i Udvalg, da er dette væsentlig motiveret derved, at man ønsker nærmere at undersøge denne Sag. Jeg tror ikke, man har udtalt sig bestemt om, at man vil positive Forandringer, men man vil se derpaa. Maaſte enkelte ærede Medlemmer have udtalt sig stærkere, men hvad et enkelt Medlem siger, er ikke derfor Thingets Mening, og den paahængte Banſkælighed, der ſkal være kommen tilføede med Henſyn til dette Lovforslag, kan jeg for mit Vedkommende ikke ret ſe. Det forekommer mig, at vi kunne ſe paa det ſom paa ethvert andet Lovforslag. Finder man, at det er betimeligt og rigtigt at give en midlertidig Lønningsforhøiſe, giver man den. Det forekommer mig, at der er nogen Grund for os til at finde det betimeligt og rigtigt, idet vi jo paa Finantslovsforslaget have et Par midlertidige Lønningsforhøiſer. (Eh. Nielsen: Vi maa tage os iagt for at lade os tvinge). Jeg vil heller ikke lade mig tvinge, men jeg vil gjøre, hvad der er rigtigt, uanfset hvad der er Andres Mening. Paa Finantslovsforslaget have vi den beſkjendte midlertidige Forhøiſe paa 300,000 Kr. til Skolelærerne. Jeg betragter den ikke ſom Dyrtdiſtillæg, og jeg antager heller ikke, at Regjeringen betragter den ſom ſaadan. Den ſtaar der nu imidlertid paa Finantsloven, og det forekommer mig, at lige overfor den ſtaar dette Forſlag om midlertidig Lønningsſtillæg for Embeds- og Beſtillingsmænd i Statens Tjeneste. Det forekommer mig dog virkelig, at der er Forſte for Rigsbagen til, naar den bevilger 300,000 Kr. til kommunale Embedsmænd, da ogſaa at bevilge en paſſende Sum til Statens Embeds- og Beſtillingsmænd, ſom dog maa ſtaa Lovgivningsmagten nærmere end Embedsmænd, ſom væſentlig lønnes af Kommunerne. Der ſtaar ogſaa en anden Poſt paa Finantslovsforslaget, nemlig til Menige og Underforporaler, den har ogſaa Præget af en midlertidig Lønningsforbedring; den ſkal jeg dog ikke opholde mig ved, men det forekommer mig mindre rimeligt, at den ſtaar paa § 26 i Finantsloven. Skolelærernes Lønningsforbedring ſtaar nu paa § 26 opført med 300,000 Kr. Sammenligner man den med, hvad her er foreſlaaet, forekommer det mig, at Lovgivningsmagten maa ſige: Have vi bevilget 300,000 Kr. til Skolelærerne til midlertidig Lønningsforhøiſe, maa vi tage under Overveiſe og ogſaa komme til at bevilge et paſſende Tilſkud til midlertidig Lønningsforhøiſe for Embeds- og Beſtillingsmænd. Jeg kan ikke erkjende, at derved paa nogenſomhelſt Maade Lønningslovene, Lønningsudvalgets Arbejde præjudiceres. Der er imidlertid en anden Omſtændighed, ſom man heller ikke kan ſe ganſke bort fra, og det er, at der jo er viſſe Lønningslove, ſom endnu ikke ere forelagte os. Der er en hel Serie af Lønningslove, nemlig de Lønningslove, ſom ligge under

Kirke- og Underviſningsministeriet, ſom endnu ikke ere forelagte os, hvilket jeg maa beklage. Jeg ſkal gjøre opmærksom paa, at der blandt diſſe Lønningslove er een, ſom der efter min Mening er allerhaardeſt Krang til at faae revideret, nemlig den Lønningslov, ſom angaar de lærde Skoler. Denne Lønningslov er given i Aaret 1855; den er i og for ſig lidet heldig, men jeg ſkal ſelvſølgelig ikke her komme nærmere ind paa dens Detailler, hvilket jeg jo ikke er berettiget til under denne Sags Forhandling. Jeg ſkal blot gjøre opmærksom paa, at den blandt Andet gaar ud fra den Forudsætning, at en Del af diſſe Lærerepoſter er midlertidige Poſter — det vil ſige Poſter, fra hvilke man ſkal gaa over i andre Stillinger — medens Udviklingen nu har medført, at vi ogſaa der ere komne ind paa Jaglærerſyſtemet. Jeg tror nok, jeg tør henlede Opmærksomheden paa denne Lov, thi jeg tror, at de Herrer ville gjøre ſig ſtyldige i ſtor Ubillighed, hvis de ikke vilde bevilge et Lønningsſtillæg der. Da der nemlig ikke er Udgang til paa regelmæssig Maade at give Lønningsſtillæg paa dette Punkt, ſaa blive derved de vedkommende Embedsmænd kun endnu ſtettere ſtillebe. Der er en Anomali i den nævnte Lov, ſom ikke findes i andre Love, idet f. Ex. Slutningsagen for een Klasse og Begyndelſesagen for en anden Klasse er den ſamme, Noget, ſom jo ikke er ſædvanligt hos os. Det forekommer mig, at der i det foreliggende Lovforslags § 3, Nr. 4 og 5 er taget et paſſende Henſyn til de forelagte Lønningslove, idet man endog har ladet dem være gjældende ſom Norm overfor dette Lovforslag, og jeg tror derfor ikke, at man derfra, at Lønningslovene ere forelagte, kan hente noget Argument af nogenſomhelſt Vægt imod denne Lov. Naar man vil ſammenligne det, ſom dette Lovforslag foreſlaar ſom midlertidig Lønningsforbedring, med det, ſom er foreſlaaet ved tidligere Leilighed — og hvorom der jo er givet nærmere Oplyſninger i Motiverne —, da vil man viſtnok finde, at det her fremsatte Lovforslag er mere moderat end noget andet af de tidligere fremsatte Lovforslag. Der er et lille Punkt i Motiverne, til hvilket jeg ønskede at knytte et Par Bemærkninger, nemlig det, at man her motiverer, at man er gaaet ind paa en procentviſ Forhøiſe af Lønningerne og ikke er gaaet frem efter det Princip, ſom man tidligere har fulgt, nemlig at beſtemme en viſ Del af Lønningen efter Naturaliſhedſe og i Forhold til viſſe Naturaliſers Værdi. Det kan jeg meget godt forſtaa i en midlertidig Lønningslov, og jeg ſkal ikke anke derved, men jeg vil benytte Leiligheden til at vedſjende mig det andet Princip, ſom man har forladt. Jeg tror i Birkeligheden, at naar man i ſine Lønningslove ſatte en viſ Del af Lønnen i Forhold til Naturaliernes Værdi, og ſaa lagde noget mere Vægt paa Alderſtillæg og paa ſtigende Lønning, vilde man komme til et noget bedre Forhold ogſaa under Dyrtdid og vilde kunne und-